

Eftersom Gud är god?

Om mannen är otrogen, förblir Gud trogen. Om mannen inte förlitar sig på kommer inte bli förlåten, men Gud är fortsatt god. Gud kan inte förneka sig själv, han är oföränderlig. Hur kan detta vara? Gud är fortfarande "bra" även när han straffar de som överträder? Japp! Bibeln är kategorisk: "Varje god gåva och varje fullkomlig gåva är från ovan, kommer ner från Fader lampor, med vilka det inte finns någon variation eller skugga av vrida" (Jakob 1:17); "Ty jag är Herren, ändrar jag inte, därför ni Jakobs söner inte förbrukas" (Malaki 3: 6).

Eftersom Gud är god?

"Loven Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen"
(Ps 136: 1)

Introduktion

Gud är god! Detta är positionen av Skriften.

Förutom predikatet "bra", är Gud beskrivs som en som håller förlåtelse och full av vänlighet mot alla som åkalla honom "Ty du, Herre, är god och redo att förlåta, och stor i nåd mot alla som uppmana dig" (Psalm 86: 5).

Vad händer med dem som inte uppmana Gud? Gud är god? Ja, Gud är god! Bibeln visar att om mannen är otrogen, förblir han trogen, därför är Gud god, även när mannen inte ropa "Om vi är trolösa, förblir han trogen: han kan inte förneka sig själv" (2 Tim 2:13).

Om mannen är otrogen, förblir Gud trogen. Om mannen inte

förlitar sig på kommer inte bli förlåten, men Gud är fortsatt god. Gud kan inte förneka sig själv, han är oföränderlig. Hur kan detta vara? Gud är fortfarande "bra" även när han straffar de som överträder? Japp! Bibeln är kategorisk: "Varje god gåva och varje fullkomlig gåva är från ovan, kommer ner från Fader lampor, med vilka det inte finns någon variation eller skugga av vrida" (Jakob 1:17); "Ty jag är Herren, ändrar jag inte, därför ni Jakobs söner inte förbrukas" (Malaki 3: 6).

Gud kommer att förbli "bra" även när hålla sin vrede på obotfärdiga? Hur kan det finnas så mycket lidande i mänskligheten och Gud förblir bra? Du kan förena Guds allsmäktig "och" bra "med problemet presenterades av filosofin av att det finns onda?

Vissa anser att dessa frågor som en teologiskt problem av stor magnitud, dock är problemet inte på Gud, men, på förståelsen av många som försökte slå samman filosofi med teologi.

Gud är god

Gud är Gud, som är, allsmäktig, allvetande och allestädes närvarande. Vi får också höra i Bibeln att Gud är Herre och Sovereign och Fader, kung, etc.

Men vad menas med "bra" när vi läser: "Gud är god"?

Den första läsaren reaktion intresserad av att veta den verkliga innebörden av begreppet är att söka en ordbok och gör följande läsning:

"bra – adj. – 1. Det är som det ska vara eller hur jag borde vara; 2. Vad är godhet; 3. Skickliga, högerhänt; 4. Arbetare; 5. Gynnsam; 6. Lönsam, 7. Witty, roligt; 8. följs sina uppgifter; 9. Säker, fast ämne; 10. Regelbunden, Normal; 11. Lämplig. – S. m. – 12. God man "

Vilken av dessa predikat gäller Gud när vi läser "Gud är god"? De adjektiv som anges ovan är alla relevanta för människans världsbild i vår tid, bilden av den moderna människan. För moderna "bra" människa hänvisar till en personlig dygd, permanent disposition av en person som inte ska göra ont, välvillig.

Men detta var psalmisten: s världsbild David när han sade: "Gud är god"?

Även regeringstid David klassificeras som teokratisk, i hans tid samhällen var strukturerad och odlat en kultur med aristokratisk princip eftersom det fanns en stor avståndet mellan kungen och hans undersåtar. I sociala relationer, det var en enorm klyfta mellan herre och tjänare, de mycket fenomen aristokratiska samhällen.

Sammantaget aristokrati (den grekiska ἀριστοκρατία av ἀριστος (Aristos), bäst, och κράτος (Kratos), makt, statliga), läs "makt av de bästa", det vill säga, det är en form av regering, i vilken en elitistisk grupp styr den politiska makten, och stadsstaterna i Spartans status exemplet styrs av en aristokrati.

En sådan utnämning "power of the best" påminner oss om att, under antiken, var aristokrat betecknas "bästa", "bra", "du", "annorlunda", "valt".

Bra? Japp! Den grekiska termen översättas "bra" är ἀγαθός (agathos), med ursprung i en annan motsvarande substantivet roten Arete:

"... ingår i sig kombinationen av adeln och militär förmåga (...) nästan aldrig har senare känsla av" bra ", eftersom arete inte har den moraliska dygd" Jaeger, Werner, Paideia, bildandet av människan grekiska översättningen Arthur M. Parreira, London: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

"Landlord och arete var oskiljaktigt förenade. Roten Ordet

är detsamma: *ἀριστος*, superlativ stående och valt ... ” Ibid, s 26..

Hyresvärden villkoret var perfekt från en funktionell synvinkel, det vill säga utan en moralisk nyans som vårt samhälle används och lov, så att villkoret du höll inneboende relation till den goda idén.

Friedrich Nietzsche i hans arbete “The släktforskningen av moral”, gjorde följande iakttagelse:

“... det betyder exakt, från en etymologisk synpunkt beteckningarna för” bra “myntades av de olika språken? Jag sedan fick reda på att de alla refererar till samma begrepps omvandling – att överallt, “ädla”, “aristokratisk” i social mening, är grundkonceptet som med nödvändighet utvecklats “bra”, för att “andligt ädla ‘,’ aristokratiska “från” andliga väl född “,” andligt privilegierad “: en utveckling som alltid löper parallellt med den andra gör” ofrälse “,” vanliga “,” låg “är förvandlats till slut” dåliga “” Nietzsche Friedrich moraliska Släktforskning – En kontrovers, Översättning Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18.

Översätt det grekiska ordet agathos för “goda” på grund av omvandlingen av mening genom århundradena välter tanken att Bibeln presenter, för det grekiska ordet “agathos” på grund av den bibliska sammanhang där det är verksamt, bör översättas som “ädla “eftersom den etymologiska roten till ordet” agathos betyder “en som är, vem som har verkligheten, vad som är verkligt, sant”. När det gäller termen, Nietzsche hävdar att även med avseende på en subjektiv förändring, betyder begreppet “den verkliga som sanningsenlig”. Termen användes för att bära mottot för adeln, för att skilja den ädla av den vanliga människan, lögnare (Jaeger, Paideia, s. 19).

Vad är innebörden av “sant” när den läser: “På något sätt; alltid låta Gud vara sann och varje människa en lögnare; som

det står skrivet, att du må vara motiverat i dina ord, och måtte vinna när du är dömda” (Romarbrevet 3: 4). Eller, vad är innebörden av “lögnare”? I denna vers, innebörden av “sant” och “lögnare” egen moraliska klang? Avser individens karaktär? Observera:

“Och tjänarna gingo ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, både onda och goda, och bröllops var möblerade med gäster” (Mt 22:10);

Hur man tolkar liknelsen? Den onda och det goda som slavar förde order av sin herre har moraliska konnotationer? Gör inte! I texten, onda och goda har känslan av “avskyvärda” och “ädla”, “små” och “stora”, ty Herren av liknelsen är ingen skillnad på människor.

“Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga” (Matt 05:45).

I Bergspredikan, som känslan av gott och ont? Nu vet vi att Gud inte gör skillnad på människor, och att solen går upp över adelsmän och borgare, rättfärdiga och orättfärdiga, så innebörden av “dåliga” ord och “bra” kan inte tolkas på ett moralisk mening.

“Kroppen är lampan för ögonen; så att om ditt öga är bra, kommer hela din kropp vara ljus; Men om ditt öga är dåligt, är din kropp höljd i mörker” (Mt 06:22 -23).

Ögonen kan vara moraliskt bra eller dåligt? Eller känslan av “onda” och “goda” syftar på idén om enkla, vanligt, som kontrasterar mot den goda idén, är ädelt? Den Barclay kommentatorn rekommenderar översätta “god” med generös, dock inte den korrekta översättningen, eftersom tanken på generösa hänvisar till frikostighet av adelsmän göra vad de ville med det tillhörde dem *“För en mer trogen originaltexten vi översätter här generösa i bra ställe eller enkel. Jesus berömmar generösa ögat”* Barclay, William, Kommentar till Nya testamentet. P. 264.

Därför följande passage:

“Är det inte tillåtet för mig att göra vad du vill det som är mitt? Eller är ditt öga ont att jag är bra?” (Mt 20:15)

Med tanke på den frikostighet som var sig den “goda” gör som såg passform med vad som tillhörde dem, de ädla berörda tillrättavisning arbetare som censurerade hans handling. Enligt synen på människan i vår tid, är arbetsgivarens agerande ett despautério eftersom han jämställer arbetstagare att bevilja samma lön för alla utan hänsyn till arbetstiden för varje, dock enligt visionen om mannen vid tiden för Kristi den despautério uppstår när den vanliga människan utmanar frikostighet av den ädla “för tre saker jorden orolig; och fyra som inte kan bära: För en tjänare när han regerar; och dåre när han är fylld med kött; För en förhatlig kvinna när hon är gift; och en tjänarinna som är arvtagare till sin fru” (Ordspråksboken 30:21 -23).

Jaeger analysera dikter Theognis, skrev: *“Poeten råder undvika affären med den dåliga (Kakoi), där poeten omfattar alla som inte tillhör en ädel börd; Å andra sidan, även, ädla (agathos) hittades endast bland sina jämlingar”* (Jaeger, Paideia, 244).

Vid analys av bibliska texter, bör inte begränsas till att bara använda den betydelse som termerna har i dag, tack vare den design som vårt samhälle tryckt på vissa villkor.

Också, när vi läser vissa termer i Skriften, måste vi förstå dem med ögon samhälle på tiden, och fly från världsåskådning skapad av filosofiska principer om tid, för ärendet att filosofer tiden spekulerats var ingen effekt, inte ens mannen i detta bolag, var en gång området för ontologiska, så långt från sociokulturella utformningen av Bibelns författare.

Medan samhället definierade saker i funktionella termer, filosofer som Platon, började ställa frågor om vilken typ av varelse, av verkligheten, om förekomsten av varelser och

metafysiska frågor, och den kunskap som producerade på den tiden, hade en moralisk börda och etik, som ännu inte upplevs av samhället.

Jaeger hävdar att begreppen arete "och" bra "i det antika Grekland, hade ingen klang av moralisk dygd, därav frågan: När dessa termer används nu med moralisk innebörd? När filosofer som Sokrates och Platon, genom spekulation av kunskap och vetenskap, tjänade filosofin en moralisk ordning eftersom det är en vetenskap som spekulerar aspekter och problem ontologisk ordning.

Även i Sokrates spekulationer var begränsad till ontologiska och moraliska frågor, blev Platon involverad i vägen för metafysik och kosmologi. I Platon blomstrade en humanistisk filosofi, religiösa och moraliska. Det har varit på gång i Platons mycket av det som aviserats av spiritualister och katoliker, gillar tanken på reinkarnation och skärselden.

Den "goda" som utsett adeln, döptes den goda, den ideala världen, idévärlden. Matter of Plato burit en revolution av begrepp, dock folket i hans dag och följande generationer, har inte förändrats direkt till din praktik. När Jesus kom, såsom filosofiskt begrepp var ännu inte en del av folket, särskilt de som använde Koine grekiska.

Det största problemet kom upp med den filosofi som utvecklats av de första prästerna, de Patristic. När skapade liturgier, discipliner, seder etc. sammanslagning av platonska begrepp och sokratiska sade till den kristna läran. Under det första århundradet, ser vi starka moraliska och dogmatiska Därför trend, tydlig påverkan av asketiska vanor.

Du kan bli värre? Japp! Rotterdam Erasmus ingår Sokrates som pre-kristna martyren, så han bad, "*Sancte Sokrates, ora pro nobis!*" (Jaeger, Paideia, 493). Jaeger påpekar att den pietism inrymt i Sokrates av vapen, ty de såg i det vissa andliga affinitet (Ibid, s. 494). Vad sägs om Augustinus, som byggde

på Platons tankar?

Som Jesus lärde sig själv att vara det sätt som leder människan till Gud, såg kristendomen den platonska filosofin behovet av att hålla tillbaka världsliga nöjen, föreslår bruket av en stram livsstil, jagar praxis som tagits av dygdig för att få en andlighet större. Där, många präster gick med asketiska ideal, i tron att reningen av kroppen skulle hjälpa vid reningen av själen.

Från och med då, varje gång du hänvisar till Gud som "bra", texten impregnerad med idén om moralisk perfektion, utan hänsyn till att han är Herre. Det är där en rad frågor: Om Gud är god, varför finns det ondska?

Sådana frågor är att förblinda människan att inte se sanningen. Som frågan om Satan i Eden betonade förvärras förbud på bekostnad av frihet som beviljas (Mos 3: 1), "om Gud är god, varför finns det ondska" frågan, ger upphov till paradoxer, i verkligheten, inte av påstådda motsägelser är resultatet av en felaktig tolkning av Bibeln och dess historiska sammanhang.

Syftet med denna artikel är att visa att Gud är god, oavsett det faktum att han skonade folket i Nineve eller duka gjort Sodom och Gomorra med tusentals oskyldiga barn (Genesis 19:25, Joh 04:11). Sådana händelser inte mischaracterize heller karakterisera Bibelns Gud som "bra" eller "ond".

Ingen är bra men en, är att Gud

"Jesus sade till honom: Varför kallar du mig god finns det ingen bra men en, som är Gud?" (Luk 18:19)

När Jesus säger kategoriskt: "Det finns ingen bra men en, som är Gud," var inriktad på att presentera en ontologisk svar på problemet med det onda? Påståendet "Ingen är god utom, som är

Gud" avser en fråga om filosofisk ordning?

Jag säger nej! Jesus var inte försöker filosofiska frågor som vilken typ av varelse, verklighet, förekomsten av älskad eller av metafysiska frågor.

Men när vi säger, "Gud är god", den första fråga som eleverna är: "Om Gud är" allsmäktig "och" bra, och ställa denna fråga i ", genom att tillåta att det finns ondska och lidande?" en piedestal som den svåraste frågan av historien om den kristna teologin.

Är det acceptabelt för ett icke-Christian närvarande en paradox, såsom är fallet med Epicurean paradox. Varför acceptabelt? För vem formulerade paradoxen omedvetna om Guds natur! Epikuros sade att Gud och ondska inte kan existera om Gud är allvetande, allsmäktig och välvillig, men Gud själv säger är kunskap om gott och ont "Och HERREN Gud sade: Se, mannen har blivit som en av oss, att veta gott och ont" (Mos 03:22).

Gud är Herre, ädelt, det vill säga bra och kunskap om gott och ont, för han är Herre belöna alla män, och ge de som är bra och det onda till andra, allt beroende på som sökte "Vem kommer att göra var och en efter hans gärningar; nämligen: Den evigt liv åt dem som med uthållighet i väl göra det goda söka härlighet och ära och odödlighet; Men den indignation och ilska dem som är omtvistad, lyda sanningen, utan lyda orättfärdigheten; Tribulation och ångest skall komma över den människas själ som gör det onda; den Judisk först och även till den grekiska; Men härlighet och ära och frid till alla som gör det goda; till Judisk första och även till den grekiska; Jo, till Gud, det finns ingen skillnad på människor" (Rom 2: 6 -11).

Gud är Herre, Gud är god och på samma gång är han snäll och svår "Se därför godhet och stränghet: Guds på dem som föllo och mot dig, godhet, om du fortsätter i hans godhet : annars

bliver också du borthuggen” (Rom 11:22), det vill säga, det är Gud som instiftade straff för brottslingar, så det är sagt, “jag bildar ljuset och skapar mörkret: jag gör fred och skapa onda: jag HERREN göra alla dessa saker” (Är 45: 7).

I vilken mening Gud skapar det onda? För att vedergällning, rättvisa, så att fram och åter med ren vänlighet och stelhet pervers “Herren vedergällde mig efter min rättfärdighet, efter min renhet i hans ögon. Med de barmhärtiga, godartade shower dig; med redlighet du skall förkunna. Med den rena visa dig ren; men med det onda dig hårt shows” (2 Samuelsboken 22:25 -27); “Med den barmhärtiga du förkunna för godartad, och med redlighet du skall visa dig uppriktiga” (Ps 18:25).

Detta var läget för en mästare: “Som svar, sade emellertid hans herre till honom: ‘Du onde och late tjänare; Du visste att jag vill skörda, där jag sådde inte, och inbärga, där jag icke har utstrött? Du bör då ha gett mina pengar i en bank, Bubblare jag borde ha fått mitt med ränta” (Matteus 25:26 -27). De som är goda tjänare, nåd, till de dåliga, det yttre mörkret.

Detta är läget för Kristi: “När Människosonen kommer i sin härlighet, och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron: Och alla folk skall samlas inför honom, och från varandra som en herde skiljer fåren från getterna (...) Och dessa kommer att gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv” (Matteus 31-32 och 46).

När Jesus inbjuder: “Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat; och du kommer att finna ro för era själar. För mitt ok är milt och min börda är lätt” (Matt 11:28 -30), kommer spelaren med den större vyn ser Kristus som” bra “,” du “,” ädla “och samtidigt, välvillig, för dem som är föremål för honom de får en lätt börda.

I varningen, "Jag skapar ondska," har hänvisning till det faktum att Gud har uppväckt vissa grannländer som stav av korrigerings, för att ge Israels folk förståelse behovet av att omvandla (Jesaja 1: 5), dock trots att straffa Israels folk, är Gud precis, och som varnade, tillämpade straffet innan vrede.

I ett annat fall, bortom frälsning och fördömelse, kommer Gud vedergälla var och en efter hans gärningar.

När Gud skapade människan gav honom beslutande. Som Guds gåvor är oåterkallelig, även efter synden, fortsatte mannen i besittning av sin frihet att bestämma, eftersom herraväldet över jorden gavs till män. Nu när Gud blev människa och återvände segerrik till himlen, som kallas för: det gett mig all makt i himlen och på jorden!

Eftersom män är gratis och utöva herravälde över jorden, som kan göra det de vill. Det finns en annan punkt, som mannen har blivit som Gud med kunskap om gott och ont, har också förmågan att analysera åtgärder av sina medmänniskor och kommunicera gott och ont.

Det ondas problem uppstår när en man missar känsla för rättvisa, och skall göra ont för nöjes skull. Idén om vedergällning är avsatt, och individen som ska förmörkas förstå kastar i praktiken av ondska. Även om jag vet att de åtgärder för sådana individer, inte Gud ingriper, för alla män när de införs i världen är under fördömelse och som Gud, goda och onda finsmakare.

Men gott och ont presenterades i Eden genom en frukt, så att gott och ont är oskiljaktiga. Den goda och onda är kompositioner som ger smak till frukten. Är två sidor av samma mynt.

Förstå denna verklighet? När en förälder lär ett barn och korrigerar korrigeringen i något avseende har utseendet av ondska, men söker fadern det goda. Har någon ge allmosor

verkar göra bra, dock en sådan handling förevigar elände dem som lever på allmosor, som i verkligheten är ond. Sådana exempel visar att gott och ont är oskiljaktiga.

Enligt Bibeln är Guds rättvisa inte långsam och inte krascha, eftersom Guds rättfärdighet drevs under första överträdelse och så att alla män dömdes, oavsett deras handlingar. Men i förhållande till vardagliga handlingar, kommer Gud frågar redovisa varje man, vare sig rättvis eller orättvis, och i detta avseende finns det ingen respekt för personer. För just en sådan ett konto kommer att fastställas för Kristi domstol, och med den orättvisa, den Stora Vita Tronen.

Aposteln Paulus varnade kristna som inte låter dig hålla för filosofiska skäl till men vad vi hittar i teologi, vare modern eller klassisk, är frågor efter grunderna i världen *“Akta för att ingen lura dig genom filosofi och förgäves bedrägeri, efter traditionen av män, efter grunderna i världen, och inte efter Kristus”* (Kol 2: 8).

Varför lägga sig i filosofi, många kristna hävdar att dessa frågor är afetas som tror på allsmäktig och kärleksfull Gud *“Strängt taget är den mänskliga misär, eller ont i alla dess former ett problem bara för den som tror på endast Gud, allsmäktig och allt kärleksfull”* Anderson, Francis I. citerade Luiz Sayão i” Om Gud är god, varför finns det ondska? “posten tillgängliga på webben.

Det vi ser är att det finns många teologer som är förespråkare för Guds, men ovetande om hans ord. Vad värre är, eftersom det är medan de kristna vapen bör begränsas till Guds ord kan förstöra fästen sådana forskare är i besittning av de vapen som erbjuds av världen *“De vapen vi strider med är inte svaga, men mäktiga genom Gud för att dra ner fästen”* (2 Kor 10: 4; 2 Kor 6: 7; romarna 13:12).

Med dimsyn pga moderna tryck, vissa översättare tvingades att använda termen “bra” i stället för “ädla”. Ändra “ädla” till

“bra” upprörd text idén. Kasta etymologiska roten av begreppet “agathos”, som betyder “en som är, vem som har verkligheten, vad som är verkligt, sant”, förde skador att förstå texten.

När vi säger att Gud är Noble, Sir, Bra, vi uttrycker herravälde Gud och vår underkastelse till Honom. Gud är den jag är, vilket är, som har verkligheten, är att riktigt, riktigt, koncept överlägsen den som finns i våra ordböcker. Genom denna mycket koncept till termen “agathos”, konceptet, idén, från uttrycket “Gud är god” förvandlar och sänder en unik betydelse.

När vi tänker på att Gud är god, ädel, stående, Herre, Fader, det finns ingen motsättning mellan svårighetsgrad och vänlighet “[Se därför godhet och stränghet: Guds på dem som föllo och men mot dig, godhet, om du fortsätter i hans godhet; annars bliver också du borthuggen](#)” (Rom 11:22).

Gud är svår och godartad grund för att vara ädel, överlägsen, eller bra, vilket utesluter varje form av paradox mellan Gud är god och det finns lidande i världen.

Om teologer under århundradena har ignorerat den etymologiska roten av begreppet “agathos”, är vi kvar med frågan: vad de gjorde med termen “agape”, grekiska ordet för kärlek?

Originalartikel: Por que Deus é bom?